

ANEU MAR ENDINS

El testimoni del filòsof Paul Ricoeur

Anem avançant en el camí de la celebració de la Pasqua del Senyor. La Pasqua ens invita a la confiança i a l'esperança: Crist ha vençut el mal, el pecat i la mort. De fet, aquesta esperança pasqual contrasta amb la realitat actual viscuda per moltes persones, una realitat que porta moltes persones al desànim i al desencís. És possible que ens sentim cansats, però hem de pensar que ja els primers cristians varen sentir el cansament i varen necessitar persones que els animessin a seguir endavant en el seu camí i a donar testimoni.

Davant l'experiència de la fragilitat de totes les obres humanes i que els nostres esforços sovint tenen uns resultats efímers, la Paraula de Déu llegida en aquest diumenge cinquè de Pasqua ens parla d'un amor de Déu que no passa mai i que es manté per sempre. Un amor que, en paraules de Jesús, quan s'acomiada dels seus amics, ha de ser com la seva herència i el signe distintiu dels seus seguidors.

Paul Ricoeur (1913-2005), un dels grans pensadors contemporanis que fou investit doctor Honoris causa per la Universitat Ramon Llull

L'amor, diu sant Pau, no passarà mai. Això és el que ens ha d'aguantar en la nostra lluita pacífica en favor del bé i en l'esforç per viure aquest amor en les nostres actuacions. Una espiritualitat pasqual és una espiritualitat de confiança en Déu i en la força de la bondat i del bé, malgrat totes les experiències en contra.

Com a confirmació d'això, voldria aportar el testimoni d'un gran mestre, el filòsof cristià Paul Ricoeur, que va morir l'any 2005 a l'edat de 92 anys. Ja ancià, aquest pensador, durant molts anys, acostumava a anar al monestir de Taizé, i allí, prop dels monjos i dels joves, revivia la seva experiència pasqual. Em sembla que ens pot ajudar recordar uns breus fragments d'una conversa del filòsof amb el fundador i primer prior de Taizé, el recordat germà Roger Schutz.

Deia aquest filòsof: «Jo vinc a buscar a Taizé una experiència d'allò que jo crec més profundament, és a dir, que això que generalment en diem religió té a veure amb la bondat. Ho tenim una mica oblidat, particularment en algunes tradicions del cristianisme. Vull dir que hi ha una mena de reducció, de tancament sobre la culpabilitat i el mal. No és que jo subestimi aquest problema —seguia afirmant Ricoeur—, del qual m'he ocupat durant diverses dècades. Però el que necessito verificar, d'alguna manera, és que, per molt radical que sigui el mal, aquest mal mai no serà tan profund com la bondat. I si la religió, les religions, tenen algun sentit és el d'alliberar el fons de bondat dels éssers humans, anant-lo a cercar allà on a vegades sembla que es troba completament amagat».

Deia aquest pensador cristià que a Taizé hi trobava «irrupcions de bondat» —són les seves paraules— en la fraternitat entre els germans, en la seva hospitalitat tranquil·la i discreta i en la pregària dels monjos juntament amb milers de joves, en els quals aquest fi observador hi veia certament alguns mancaments, però sobretot hi veia una forta inclinació envers la bondat.

Falten ja només vint dies per a la trobada, a la nostra ciutat de Terrassa, de milers de joves cristians que vindran a l'Aplec de l'Esperit el proper 22 de maig. Confio en la intercessió de la Verge Maria, ara que estem iniciant el mes dedicat a ella, que l'Aplec de l'Esperit sigui una experiència semblant a l'experiència del filòsof Ricoeur a Taizé: una experiència de fraternitat entre els joves, i entre els joves i els adults, una experiència d'hospitalitat —viscuda també per les famílies acollidores dels joves— i una experiència d'aquesta convicció tan pròpia de la Pasqua: que la bondat és més profunda que el mal, per profund que aquest sigui. L'Aplec de l'Esperit ha de ser per a tots nosaltres una crida a l'esperança.

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Bisbe de Terrassa

Peregrinació diocesana a Ars

▶ Els primers dies de la setmana de Pasqua (del 5 al 7 d'abril) Mons. Saiz Meneses ha presidit la peregrinació diocesana a Ars amb motiu de l'any sacerdotal, acompanyat de preveres, diaques i seminaristes. El dia central va ser el dimarts 6 d'abril a Ars, visitant els llocs on visqué sant Joan Maria Vianney. A les 12 del migdia el Sr. Bisbe presidí la celebració de l'Eucaristia a la basílica on reposen les restes del Sant Rector d'Ars. El grup es va hostatjar a Paray-le-Monial i va acabar el seu peregrinatge visitant la Basílica i la Capella de les Aparicions del Senyor a santa Margarida Maria Alacoque.

GLOSSA

Acollir i donar testimoni

Les lectures de l'evangeli que, durant els diumenges de Pasqua, escoltem en les eucaristies dominicals, ens volen ajudar a descobrir la presència de Jesús ressuscitat en el nostre dia a dia. Ens dona la seva pau perquè no tinguem por, perquè el reconeguem viu entre nosaltres, reconeixent la seva veu, i ens sentim enviats a donar a conèixer la seva presència arreu amb el nostre testimoni petit, senzill i humil, però mogut per la força del seu Esperit que portem dins des del dia del nostre baptisme, que mou la nostra vida si no li posem obstacles i dificultats.

Entorn d'aquestes constatacions i reflexions pasquals, es desenvolupava la reunió d'un grup parroquial de persones adultes que intenten aprofundir quinzenalment en la seva fe. Exposava un dels participants: «La colla que seguia a Jesús eren persones d'origen diversos, de nivells culturals heterogenis, d'economies diferenciades, de religiositats, en alguns casos, contraposades, com nosaltres. Amb una característica comuna, com nosaltres: eren persones captivades pel Mestre que té paraules de vida entenedores. Amats de resurrecció i portats pel seu Esperit, responien a la invitació de Je-

sús, decidits a portar la Bona Nova, no sense discussions, a jueus i pagans d'arreu del món conegut, cercant el diàleg amb els diversos pobles i en les diverses cultures en què pretenien arrelar. Homes i dones decidits a traduir a les realitats més properes i també a les més llunyanes tot allò que havien viscut, escoltat i sentit. Disposats a recórrer els camins del món, en un camí compartit amb els que feien via, sota la mirada benivolent d'aquest Déu Pare de misericòrdia, que parla a tothom en Jesús ressuscitat i amb paraules de vida per sempre».

Aquesta és, també, la invitació que Jesús ens fa a nosaltres i a les nostres comunitats. Invitació a rebre, a acollir l'Esperit de bon grat. Com diu la cançó, «no tinguem por d'obrir de bat a bat / el nostre cor al seu Amor». I aquesta obertura ens farà semblants als homes i dones creients que observava sant Pau en els seus escrits: «Els naturals de l'illa ens tractaren amb una humanitat poc corrent» (Ac 28,2). «Els ha sobrat alegria per a treure tresors de la generositat de la seva extrema pobresa». (2Co 8,2). «Que no miri cadascú per ell, sinó que procuri sobretot pels altres» (Fl 2,4).

Enric Puig Jofra, SJ

Déu et crida a ser capellà?

▶ El Seminari de Terrassa convida els joves a l'Espai Vocacional. Es tracta d'un dia de recés amb els seminaristes al nostre Seminari, en un àmbit tranquil que ajudi a discernir si Déu els crida a ser sacerdots. Propera trobada: dissabte dia 8 de maig. Al Seminari Diocesà Sant Joan Baptista de la Diòcesi de Terrassa. Adreça: c/ Santjoanistes 2. 08197 Valldoreix (al costat de l'estació del FGC). Més informació: tel. 636 30 214.

DIUMENGE V DE PASQUA

▶ Lectura dels Fets dels apòstols (Ac 14,21b-27)

En aquells dies, Pau i Bernabé se'n tornaren a Listra, a Iconi i a Antioquia. Confortaven els convertits de nou i els exhortaven que es mantinguessin fidels a la fe. Els recordaven que per entrar al Regne de Déu hem de passar per moltes tribulacions. Ordenaren preveres en cadascuna de les comunitats, i amb pregàries i dejunis els encomanaren al Senyor, en qui havien cregut. Continuaren el seu viatge a través de Pisídia i arribaren a Pamfília. Després d'anunciar a Perge la paraula, baixaren a Atàlia, i d'allà se'n tornaren per mar a Antioquia, des d'on la comunitat els havia confiat a la gràcia de Déu perquè duguessin a terme l'obra que acabaven d'acomplir. Així que arribaren, reuniren la comunitat per anunciar-los tot el que Déu havia fet junt amb ells, i que Déu havia obert les portes de la fe als qui no són jueus.

▶ Salm responsorial (144)

R. *Beneiré el vostre nom per sempre, Déu meu i rei meu.*

El Senyor és compassiu i benigne, / lent per al càstig, gran en l'amor. / El Senyor és bo per a tothom, / estima entranyablement tot el que ell ha creat. R.

Que us enalteixin les vostres criatures, / que us beneixin els fidels; / que proclamïn la glòria del vostre Regne / i parlin de la vostra potència. R.

Que facin conèixer als homes les gestes del Senyor, / la magnificència gloriosa del seu Regne. / El vostre Regne s'estén a tots els segles, / el vostre imperi, a totes les generacions. R.

Faç de Crist. Pintura de Rembrandt. Museu Dahlem, Berlín

▶ Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan (Ap 21,1-5a)

Jo, Joan, vaig veure un cel nou i una terra nova. El cel i la terra d'abans havien desaparegut i de mar ja no n'hi havia. Llavors vaig veure baixar del cel, venint de Déu, la ciutat santa, la nova Jerusalem, abillada com una núvia que s'engalana per al seu espòs, i vaig sentir cap a l'indret del tron una veu forta que cridava: «És el tabernacle on Déu es trobarà amb els homes. Viurà amb ells, ells seran el seu poble i el seu Déu serà Déu-que-és-amb-ells. Els eixugarà totes les llàgrimes dels ulls i no existirà més la mort, ni dol, ni crits, ni penes. Les coses d'abans han passat». Llavors el qui seia al tron afirmà: «Jo faré que tot sigui nou».

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 13,31-33a.34-35)

Quan Judes va ser fora del cenacle, Jesús digué: «Ara el Fill de l'home és glorificat, i Déu és glorificat en ell. Si Déu és glorificat en ell, és que també Déu el glorificarà en Déu mateix, i el glorificarà ben aviat.

Fillets, és per poc temps que encara estic amb vosaltres. Us dono un manament nou: que us estimeu els uns als altres. Tal com jo us he estimat, estimeu-vos també vosaltres. Per l'estimació que us tindreu entre vosaltres tothom coneixerà si sou deixebles meus.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 14,21b-27)

En aquellos días, Pablo y Bernabé volvieron a Listra, a Iconio y a Antioquia, animando a los discípulos y exhortándolos a perseverar en la fe, diciéndoles que hay que pasar mucho para entrar en el Reino de Dios.

En cada Iglesia designaban presbíteros, oraban, ayunaban y los encomendaban al Señor, en quien habían creído. Atravesaron Pisidia y llegaron a Panfilia.

Predicaron en Perge, bajaron a Atalía y allí se embarcaron para Antioquia, de donde los habían enviado, con la gracia de Dios, a la misión que acababan de cumplir. Al llegar, reunieron a la Iglesia, les contaron lo que Dios había hecho por medio de ellos y cómo había abierto a los gentiles la puerta de la fe.

▶ Salmo responsorial (144)

R. *Bendeciré tu nombre por siempre jamás, Dios mío, mi rey.*

El Señor es clemente y misericordioso, / lento a la cólera y rico en piedad; / el Señor es bueno con todos, / es cariñoso con todas sus criaturas. R.

Que todas tus criaturas te den gracias, Señor, / que te bendigan tus fieles; / que proclamen la gloria de tu reinado, / que hablen de tus hazañas. R.

Explicando tus hazañas a los hombres, / la gloria y majestad de tu reinado. / Tu reinado es un reinado perpetuo, / tu gobierno va de edad en edad. R.

▶ Lectura del libro del Apocalipsis (Ap 21,1-5a)

Yo, Juan, vi un cielo nuevo y una tierra nueva, porque el primer cielo y la primera tierra han pasado, y el mar ya no existe. Y vi la ciudad santa, la nueva Jerusalén, que descendía del cielo, enviada por Dios, arreglada como una novia que se adorna para su esposo. Y escuché una voz potente que decía desde el trono: «Esta es la morada de Dios con los hombres: acampará entre ellos. Ellos serán su pueblo, y Dios estará con ellos y será su Dios. Enjugará las lágrimas de sus ojos. Ya no habrá muerte, ni luto, ni llanto, ni dolor. Porque el primer mundo ha pasado.» Y el que estaba sentado en el trono dijo: «Todo lo hago nuevo».

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 13,31-33a.34-35)

Cuando salió Judas del cenáculo, dijo Jesús: «Ahora es glorificado el Hijo del hombre, y Dios es glorificado en él. Si Dios es glorificado en él, también Dios lo glorificará en sí mismo: pronto lo glorificará.

Hijos míos, me queda poco de estar con vosotros. Os doy un mandamiento nuevo: que os améis unos a otros; como yo os he amado, amaos también entre vosotros. La señal por la que conocerán todos que sois discípulos míos será que os amáis unos a otros.»

COMENTARI

Un manament nou

Amb molta tendresa Jesús es dirigeix als deixebles «Fillets» i els proposa un manament nou, el manament de l'amor. És un amor recíproc (els uns vers els altres), la qual cosa vol dir que ningú no és superior a l'altre i que tots necessiten de l'amor de l'altre. És un amor nou i sorprenent perquè no es tracta d'estimar el proïsme com a tu mateix sinó «com jo us he estimat», o sigui, amb la mateixa intensitat i donació del Crist. És un amor que s'inspira en l'amor del Crist. Podem dir, aleshores, que l'amor del Crist no és tan sols la font de la nostra salvació sinó també el model del nostre estimar. L'amor és, en últim terme, el carnet d'identitat dels

cristians, d'aquells que pertanyen a la comunitat de seguidors del Crist.

L'Evangelí d'avui convida els cristians a reflexionar seriosament i amb esperit crític sobre els atemptats comesos contra l'amor i la justícia en el si de les nostres comunitats. Fem-nos algunes preguntes: Ens coneixen per l'amor que ens tenim entre nosaltres? Podem dir que estimem de veritat els germans? Com els estimem? Com és el nostre amor? S'assembla a l'amor del Crist? Si el manament de l'amor fratern és nou, nosaltres no podem seguir lligats a l'antiga lògica del domini, del guany i del triomf.

Dra. Núria Calduch-Benages

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 1a setm.): 1Co 15,1-8 / Sl 18 / Jn 14,6-14 □ **dimarts**: Ac 14,19-28 / Sl 144 / Jn 14,27-31a □ **dimecres**: Ac 15,1-6 / Sl 121 / Jn 15,1-8 □ **dijous**: Ac 15,7-21 / Sl 95 / Jn 15,9-11 □ **divendres**: Ac 15,22-31 / Sl 56 / Jn 15,12-17 □ **dissabte**: Ac 16,1-10 / Sl 99 / Jn 15,18-21 □ **diumenge** vinent, VI de Pasqua (lit. hores: 2a setm.): Ac 15,1-2.22-29 / Sl 66 / Ap 21,10-14.22-23 / Jn 14,23-29.

Els discursos de comiat recollits en l'Evangelí de Joan són el testament espiritual que Jesús deixa als seus deixebles abans de morir. Paraules i records entranyables del Mestre que calen en el cor. Avui en llegim un petit fragment on Jesús anuncia als deixebles la seva partença d'aquest món i els comunica la seva voluntat en forma de manament. Es tracta del manament de l'amor fratern, un tema central de l'Evangelí i de gran actualitat en el nostre món. Un món que, tot i parlar molt de fraternitat i solidaritat, segueix creant divisions, discòrdies i discriminacions entre les persones, els grups socials i els pobles.

FE CRISTIANA I SOCIETAT ACTUAL

La fe de la comunitat

La fe cristiana és una fe compartida per molts creients. El ritu del Baptisme, sacrament de la fe, diu en un moment molt significatiu: «Aquesta és la nostra fe; aquesta és la fe de l'Església que ens gloriem de professar en Crist Jesús, Senyor nostre». La professen cadascú: en singular, perquè és la meua fe personal, però en plural perquè és la fe de

tots: la *nostra* fe.

En la unitat de Crist Jesús, Senyor nostre, som molts. Hi cabem tots. Déu no és el *meu* Déu sinó el *nostre* Déu. El pa de cada dia no és el *meu* pa sinó el *nostre* pa. L'única fe de l'Església que creu en Crist és la fe de molts: és la *nostra* fe, la de tots els membres del Cos de Crist.

L'Epístola als Efesis exposa molt bé la relació entre l'únic de Déu i la pluralitat dels qui el reben: «Un sol Cos i un sol Esperit, com també una de sola l'Esperança que us dóna la vocació que heu rebut. Un sol Senyor, una sola fe, un sol Baptisme, un sol Déu i Pare de tots, que està per damunt de tots, actua

en tots i és present en tots. Cada un de tots ha rebut la gràcia segons la mesura del do de Crist» (Ef 4,4-7).

Crist és el do que el Pare ha fet a la família, unida en comunitat de vida amb Déu. La família de Déu, en efecte, forma part d'una relació veritable de coneixement, d'amor i de vida amb Jesús i amb el Pare, en un mateix Esperit Sant. Cadascú rep l'Esperit —do del Pare i del Fill— segons la mesura del do de Crist (Ef 4,7). Tots són membres que aporten el seu do i els seus carismes específics a l'únic Cos. Unitat i pluralisme apareixen perfectament interpretats en aquesta doctrina paulina no pas posterior al segle i.

Tots som membres, però no tots tenim la mateixa funció. Les funcions i els ministeris suposen els dons —carismes— que permetran exercir funcions, serveis i ministeris diversos. Tots els carismes són bons, tot i que el millor de tots és la caritat, màxima expansió de les tres virtuts que tenen una arrel divina (virtuts teològals).

Josep M. Rovira Beloso

(*La fe cristiana en la societat actual*, Edicions 62)

PADRES E HIJOS

¡Lo saludable que es perdonar!

Vayamos a lo práctico. Perdonar es la mejor manera de librarse del rencor que usted aún puede guardar en lo más profundo de su corazón.

Si se desprende de sus recuerdos dolorosos, usted será plenamente libre; si no, seguirá siendo esclavo de sus sentimientos de víctima dolida: revivirá continuamente los sentimientos dolorosos que ha sufrido, será preso de su *resentimiento*. Es decir, volverá a sentir o, lo que es igual, resentir. Decía un autor que «el resentimiento es una autointoxicación psíquica, un envenenamiento de nuestro interior que depende de nosotros mismos». En esta línea se expresaba el filósofo alemán Max Scheler en un minucioso estudio sobre el resentimiento cuando afirmaba: «Es una intoxicación sentimental».

Los beneficios del perdón han sido desvelados por la ciencia muy recientemente, aunque las religiones, desde antiguo, siempre lo promovieron y lo han pregonado a lo largo de la historia de la humanidad (para muestras, el Padre Nuestro, la oración que hace un par de milenios Jesús enseñó a sus discípulos, y también la milenaria enseñanza de la filosofía budista que aboga por perdonar para aligerar el dolor propio).

Al no perdonar, la persona dañada está encadenada a la persona que le hizo el daño, y mientras no la perdona no podrá sustraerse al poder que el ofensor y la ofensa tienen sobre ella. Una cosa es el dolor (que es normal que lo tengamos, al menos por un tiempo), y otra son los sentimientos de rencor y venganza (estos últimos sí que los debemos erradicar de nuestro corazón).

El Dalai Lama, líder espiritual del Tíbet y premio Nobel de la Paz, dice: «para reducir el odio y otras emociones destructivas hay que desarrollar sus opuestos: la compasión y la bondad. Si de verdad se siente respeto y compasión por los demás, el perdón es mucho más fácil de alcanzar».

Dr. Paulino Castells

(*Los padres no se divorcian de sus hijos*, Editorial Aguilar, Barcelona 2009)

L'Aplec de l'Esperit a Terrassa (1)

L'Aplec de l'Esperit que se celebrarà el dissabte de Pentecosta, 22 de maig, a la ciutat de Terrassa, ens presidirà l'anomenada Creu de les Jornades Mundials de la Joventut (JMJ).

Semblava un regal gairebé protocol·lari, però ha assolit categoria d'un veritable signe. En presència dels recordats Germà Roger, fundador de Taizé, i de Teresa de Calcuta, fundadora de les Missioneres de la Caritat, Joan Pau II va deixar en mans dels joves una creu de fusta, gran i nua, que l'any 1984 havia presidit els actes de l'Any Sant de la Redempció, commemoratiu dels 1950 anys de la Creu de Jesucrist.

Els joves alemanys van ser els primers a demanar-la: 120.000 joves acudiren a la trobada presidida per la Creu. Aquesta Creu, ja esdevinguda, *la Creu dels joves*, inicià un itinerari per diferents països.

La Creu de les JMJ ha anat seguint l'itinerari d'aquesta trobada internacional de joves cristians. A la darrera JMJ de Sydney, Benet XVI lliurà aquesta creu als joves d'Espanya, que tenen la responsabilitat de preparar la JMJ que se celebrarà a Madrid del 16 al 20 d'agost de 2011, amb actes de preparació a moltes diòcesis del país, del 12 al 15 d'agost.

Durant els propers mesos aquesta creu la tindrem a les diòcesis catalanes. El proper 14 de maig a Barcelona (Santa Maria del Mar, a les 22 h); del 15 al 18 de maig a Tarragona; del 19 al 23 de maig, en el X Aplec de l'Esperit, a Terrassa; del 24 al 27 de maig torna a Barcelona; del 29 de maig al 7 de juny a Girona; del 7 al 13 de juny a Urgell; del 14 al 20 de juny a Lleida i de l'1 al 9 de juliol a Solsona, Tortosa i Vic. La Creu ens recordarà el lema de l'Aplec: «Amb vosaltres cada dia». Déu faci que l'acolliment de la Creu dels Joves representi un impuls de les realitats juvenils de les nostres diòcesis.

Secretariat Interdiocesà de Pastoral de Joventut de Catalunya, Andorra i Balears (SIJ)

SANTORAL

2. ✝ Diumenge V de Pasqua. Sant Anastasi (295-373), bisbe d'Alexandria i doctor de l'Església; Mare de Déu d'Araceli; sant Segon, bisbe i mr.; santa Zoa, mare de família mr.

3. Dilluns. Sant Felip (de Betsaida) i sant Jaume (anomenat el Menor, parent de Jesús, bisbe de Jerusalem, †62), apòstols. Trobament de la santa Creu; santa Antonina, vg. i mr.; sant Alexandre I, papa i mr.

4. Dimarts. Sant Silvà, bisbe i mr.; sant Florià, mr.; sant Gotard, bisbe; sant Pelegrí Laziosi, rel. servita; sant Josep Maria Rubio, prev.

5. Dimecres. Sant Àngel de Sicília, prev. carmelità; sant Amador, prev. i mr.; sant Martí de Finojosa, bisbe; santa Irene, vg. i mr. (304), a Tessalònica.

6. Dijous. Tradició del martiri *ante portam Latinam* de sant Joan evangelista, patró de les arts gràfiques; sant Domènec Sàvio, alumne de Joan Bosco; santa Beneta,

vg. i mr.; sant Justí, prev.; beat Francesc de Laval, bisbe de Quebec.

7. Divendres. Sant Sixt i sant Eovald o Hou, mrs., venerats a Celrà (Gironès); beata Gisela (o Guisla), rel. benedictina, viuda de sant Esteve d'Hongria (s. x-xi); sant Benet II, papa.

8. Dissabte. Mare de Déu dels Desemparats, patrona de València i la seva regió; també la d'Argeme (Còria); santa Maria, mitjancera de totes les gràcies; Mare de Déu de Pompeia (Roser) i també del Toro, patrona de Menorca, a més d'altres advocacions: Escola Pia, Miracle (Milagros), Salut, etc.; aparició de l'arcàngel sant Miquel, patró dels radiòlegs i dels radioterapeutes; sant Eladi, bisbe; sant Bonifaci IV, papa; beat Jeremies de Valàquia, rel. caputxí; beat Lluís Rabatà, prev. carmelità; beata Carne del Nen Jesús (González Ramos), rel. fund. Franciscanes dels Sagrats Cors.

INTENCIONS DEL SANT PARE (maig)

General: Perquè es posi fi a l'inic comerç d'èssers humans.

Missionera: Perquè els ordenats, els religiosos/es i els laics infonguin entusiasme missioner.

ENTREVISTA

M. CRISTINA MARTÍNEZ

30 anys de l'URC

La Unió de Religiosos de Catalunya compleix 30 anys. Durant aquestes tres dècades, segons la seva presidenta, la Gna. M. Cristina Martínez, que també és Provincial de les Teresianes, han aconseguit «proximitat, germanor, viure i anar posant en pràctica el desig de caminar plegats en la recerca de respostes vàlides als reptes del nostre món». «S'ha fet un pas molt important: del *jo-congregació* al *nosaltres-vida consagrada*; avui no s'entén la vida consagrada si no és compartida amb totes i tots els qui hem optat per escollir-la com a forma de vida».

Quina articulació existeix entre l'URC i la CONFER?

L'URC forma part de la CONFER. Col·laborem des de la nostra realitat catalana en els seus projectes i activitats, participant en les assemblees i trobades que convoca. Des d'aquests àmbits compartim amb la vida consagrada de tot el territori espanyol. Tant l'URC com la CONFER volen ser un servei a la vida religiosa actual.

Com veu el futur de la vida religiosa a Catalunya?

La vida religiosa és vida i, per tant, una realitat dinàmica, amb capacitat de novetat permanent. El futur? Està per fer. El que crec que serà? «Vi nou en bots nous», vivència forta de l'espiritualitat de l'encarnació. La vida religiosa vol estar a prop dels germans i germanes més necessitats, caminar amb ells i amb els que volen *humanitzar la humanitat*, com deia el bisbe Pere Casaldàliga.

Quin balanç fa de la seva vida personal de consagració a Déu?

Totalment positiu. Com a tota vida, es passen moments de creu; però la meua experiència és que sempre porten a la resurrecció. L'experiència de caminar amb Jesús m'ajuda a descobrir el Déu que habita la realitat humana, i a mirar aquesta realitat amb ulls oberts i amb cor compromès.

Òscar Bardaji i Martín

VIDA DIOCESANA

▶ ACTIVITATS DEL SR. BISBE

Aquest dissabte dia 1 de maig, a les 12 h. Celebra l'Eucaristia en el 50 aniversari de la Dedicació de l'església de la parròquia de la Santa Creu a Terrassa.

A les 19 h. Celebra l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a la parròquia de Santa Agnès de Malanyanes.

Aquest diumenge dia 2, a les 12 h. Celebra l'Eucaristia en la festa patronal de l'església de la Mare de Déu del Roser a Cerdanyola del Vallès.

Dimarts dia 4, a les 18 h. Celebra l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a alumnes del col·legi El Pinar a la Catedral.

Dimecres dia 5, a les 11 h. Presideix el Consell de Delegats Episcopals a la Casa de la Sagrada Família de Rubí.

Dijous dia 6, a les 19 h. Presideix la reunió del Consell Diocesà d'Afers Econòmics.

Divendres dia 7, a les 18 h. Celebra l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a alumnes del col·legi La Farga a la Catedral.

Dissabte dia 8, a les 11 h. Presideix una Professió solemne al Monestir de la Sagrada Família de les Carmelites Descalces a Tiana.

A les 20 h. Celebra l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a la parròquia de Sant Martí de Sant Celoni.

Diumenge dia 9, a les 11 h. Celebra l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a la parròquia de la Mare de Déu de Fàtima a Granollers.

A les 18 h. Pronuncia la conferència de clausura de la I Setmana de la Família a la Sala Capitular de la Catedral.

A les 20 h. Celebra l'Eucaristia a la Catedral en la Cloenda de la I Setmana de la Família.

▶ AGENDA

I Setmana de la Família, del 3 al 9 de maig de 2010
La Delegació Episcopal de Pastoral Familiar organitza la 1a Setmana de la Família amb aquest programa:

Dilluns dia 3, a les 21 h. Juanjo Fernández: *Pregar en família?... i tant que és possible!* Parròquia de Sant Esteve. Pl. de l'Església s/n. Granollers.

Dimarts dia 4, a les 20.30 h. Lluïsa Oller: *Les meves famílies: des de la 2a República al món globalitzat.* Ajuntament. Pl. Sant Joan 1. Cardedeu.

Dijous dia 6, a les 20.30 h. Françoise Soler: *Una mirada cristiana a la sexualitat del matrimoni.* Locals parroquials. Ctra. Cànoves 9. Cardedeu.

Dijous dia 6, a les 21 h. Cinefòrum: «*Domicili conjugal*». Comentada pel P. Sadurní Tudela, Sch. P. Auditori Escola Pia. c/ Garcilaso 87. Sabadell.

Divendres dia 7, a les 21 h. Mn. Toni Macaya i una família copta: *Família i fe.* Parròquia de Sant Martí, Ctra. de Sant Martí 80. Cerdanyola del Vallès.

Divendres dia 7, a les 21 h. Pere Tarín: *La comunicació en parella.* Parròquia de Sant Pere d'Octavià. Pl. Octavià 11. Sant Cugat del Vallès.

Divendres dia 7, a les 21.30 h. P. Ignasi Salvat SJ. *Diverses situacions de la família a la llum de l'evangeli.* Parròquia de Sant Esteve. Pl. de l'Església s/n. Granollers.

Divendres dia 7, a les 21.15 h. M. Miras i M. Casademunt: *Un matrimoni com a testimoni: un diaca i una vida de cara a Déu.* Parròquia de Sant Fel·liu (porta racó del campanar). Sabadell.

Dissabte dia 8, a les 10.30 h. *Excursió familiar al Castanyer de Can Cuc.* Punt de trobada: Locals parroquials. Ctra. Cànoves 9. Cardedeu

Dissabte dia 8, a les 16 h. Juanjo Fernández. Sala Capitular de la Catedral. Terrassa.

Dissabte dia 8, a les 17 h. *Rosari amb les famílies.* Parròquia de Sant Pere. Rubí.

Dissabte dia 8, a les 17.30 h. P. Riba i E. Casadevall, *Vocacions dins de l'Església domèstica.* Casal parroquial. Santa Maria de Montcada.

Dissabte dia 8, a les 21.15 h. Mn. Xavier Sobrevia: *És fàcil estimar?* Parròquia de Sant Quirze i Santa Julita (nous locals). Sant Quirze de Vallès.

Dissabte dia 8, a les 21.30 h. Matrimoni E. M.: *La importància del diàleg matrimonial.* Església de Santa Rosa. c/ Francesc Layret 23. Mollet.

Diumenge dia 9, a les 18 h. Mons. Josep Àngel Saiz, *La família cristiana, una esperança per al nostre temps.* Sala Capitular de la Catedral. Terrassa.

Diumenge dia 9, a les 20 h. *Eucaristia amb les famílies i Cloenda de la Setmana,* amb Mons. Josep Àngel Saiz, bisbe de Terrassa. Catedral. Terrassa.

Estrena de la pel·lícula *Damasco a Terrassa.* Dimarts dia 4 de maig a les 21 h al Cinema Catalunya (c/ Sant Pere 9). Vida i conversió de Sant Pau. Filmada a Damasc i produïda per *Agape Art Production.* Dintre del programa *Fem ciutat. Cristians per Terrassa.*

Recessos i Exercicis Espirituals

Dies 15 i 16 de maig. Cap de setmana per a tothom. P. Alfredo Dronneau, cpcr: *La Virgen María en nuestra vida.*

Del divendres dia 21 al dilluns dia 24 de maig. Exercicis Espirituals ignasians per a homes i joves, dirigits pel P. José M. Fernández- Cueto, cpcr.

Diumenge dia 30 de maig. Recés per a homes comentant el Catecisme de l'Església Catòlica. Dirigit pel P. José M. Fernández- Cueto, cpcr. Lloc: Casa Mare de Déu de Montserrat, Passatge del Remei s/n. 08140 Caldes de Montbui. Tel.: 938 654 496.

Celebració de l'Aparició de l'Arcàngel Sant Miquel. Dissabte dia 8, a les 10 h. Celebració de l'Eucaristia a l'església de Sant Miquel de Toudell (Can Mir. Ctra. de Terrassa a Viladecavalls).

30è aniversari de la mort de Monsenyor Romero. Cantata *La terra sense mal,* amb text del bisbe Pere Casaldàliga i música de Genís Mayola, interpretada per la Coral *Primavera per la pau* de Martó. Dissabte dia 8 de maig a les 19 h. Lloc: Teatre Salesià, Pg. Sant Oleguer 3, Sabadell.

REMAD MAR ADENTRO

El testimonio del filósofo Paul Ricoeur

Estamos avanzando en el camino de la celebración de la Pascua del Señor. La Pascua nos invita a la confianza y a la esperanza: Cristo ha vencido el mal, el pecado y la muerte. De hecho, esta esperanza pascual contrasta con la realidad actual vivida por muchas personas, una realidad que conduce a muchas personas al desánimo y al desencanto. Es posible que nos sintamos cansados, pero hemos de pensar que ya los primeros cristianos sintieron el cansancio y necesitaron personas que les animaran a seguir adelante en su camino y a dar testimonio.

Ante la experiencia de la fragilidad de todas las obras humanas y de que nuestros esfuerzos tienen a menudo resultados efímeros, la Palabra de Dios leída en este quinto domingo de Pascua nos habla de un amor de Dios que nunca se agota y que perdura siempre. Un amor que, en palabras de Jesús, al despedirse de sus amigos, ha de ser como su herencia y el signo distintivo de sus seguidores.

El amor, dice san Pablo, no pasará nunca. Esto es lo que nos ha de aguantar en nuestra lucha pacífica en favor del bien y en el esfuerzo para vivir este amor en todo nuestro actuar. Una espiritualidad pascual es una espiritualidad de confianza en Dios y en la fuerza de la bondad y

del bien, a pesar de todas las experiencias en contra.

Como afirmación de esto, quisiera aportar el testimonio de un gran maestro, el filósofo cristiano Paul Ricoeur, quien murió el año 2005 a la edad de 92 años. Ya anciano, este pensador, durante muchos años, acostumbraba a ir al monasterio de Taizé y allí, junto a los monjes y a los jóvenes, revivía su experiencia pascual. Me parece que nos puede ayudar recordar un breve fragmento de una conversación del filósofo con el fundador y primer prior de Taizé, el recordado hermano Roger Schutz.

Decía este filósofo: «Vengo a buscar en Taizé una experiencia de lo que yo creo más profundamente, es decir, que esto que generalmente llamamos religión tiene que ver con la bondad. Lo tenemos un poco olvidado, particularmente en algunas tradiciones del cristianismo. Quiero decir que hay una especie de reducción, de cerrazón sobre la culpabilidad y el mal. No es que yo subestime este problema —seguía afirmando Paul Ricoeur—, del cual me he ocupado durante diversas décadas. Pero lo que necesito verificar, de alguna manera, es que, por muy radical que sea el mal, este nunca será tan profundo como la bondad de los seres humanos, yéndolo a buscar allá donde a veces

parece que se encuentra completamente escondido».

Decía este pensador cristiano que en Taizé encontraba «irrupciones de bondad» —son sus palabras— en la fraternidad entre los hermanos, en su hospitalidad tranquila y discreta, y en la oración de los monjes junto a miles de jóvenes, en los que este fino observador notaba algunas carencias pero sobre todo hallaba una fuerte inclinación hacia la bondad.

Ya sólo faltan veinte días para el encuentro, en nuestra ciudad de Terrassa, de miles de jóvenes cristianos que acudirán al «Aplec de l'Esperit» el próximo 22 de mayo. Confío en la intercesión de la Virgen María, ahora que iniciamos el mes dedicado a ella, que el «Aplec de l'Esperit» sea una experiencia parecida a la del filósofo Ricoeur en Taizé: una experiencia de fraternidad entre los jóvenes, y entre los jóvenes y los adultos, una experiencia de hospitalidad —vivida también por las familias acogedoras de los jóvenes— y una experiencia de esta convicción tan propia de la Pascua: que la bondad es más profunda que el mal, por profundo que sea este. El «Aplec de l'Esperit» ha de ser para todos nosotros una llamada a la esperanza.

† Josep Àngel Saiz Meneses
Obispo de Terrassa